

ство то си останѣло безъ успѣхъ. Карѣагеняны тѣ възобновили просьбы тѣ и жалбы тѣ си ; най послѣ Римляны тѣ испроводили до тѣхъ и свои посланницы, за издырванье на работа та. Тѣзи посланницы нѣ рѣшили не въ полза на Карѣагеняны тѣ. Тогази царева та дързость порасла, и Карѣагеняны тѣ са хванѣли за орѣжје то ради собствена та си защита. Таквази поетѣпка Римляны тѣ нѣ объевили за престѣпванье на мира и проводили войска въ Сицилія. Карѣагеняны тѣ са испоплашили, проводили въ Римъ депутаты, съ изъевяванье на безусловна покорность. „Испроводете ни 300 заложницы въ доказателство на покорность,“ повелѣли Римляны тѣ да имъ кажѣтъ. Тѣ отнели 300 момцы отъ родители тѣ имъ и ги продали въ Римъ. При сичко туй, римска та войска, подъ предводителство то на Сцивиона по Младья, навлѣзла въ Африка. Карѣагеняны тѣ получили повелѣние да предадѣтъ сички тѣ си военны потребицы и орѣжје то си. — Тѣ и туй испълнили. Тогази дошло повелѣние да съборѣтъ Карѣагенъ, а жители тѣ да са преселѣтъ кадѣ-годѣ на друго мѣсто, но не по близо отъ три мили до морскія брѣгъ: тамъ вече Карѣагеняны тѣ дошли въ отчаяние. Тѣ събрали послѣдни тѣ си силы, за да не погинѣтъ поне безславно.

Карѣагенъ былъ превъсходно расположенъ на полуострова ; той ималъ силны укрѣпенія. Входа въ пристанище то за римски тѣ кораби запрели съсъ синжирь ; сухопѣтна та си войска тѣи расположили, щото градъ тѣ безпрепятственно са снабдѣвалъ съ жизненны притребы. Старо и младо работяло за да приготвиѣтъ потребны тѣ за отбрана. Развалили домове за да правѣтъ кораби отъ тѣхны тѣ греды ; събирали на една камара съкакѣвъ металлъ, доро златы тѣ и сребърны тѣ си нѣщя, за да исчукватъ отъ тѣхъ орѣжја ; ввредѣ, по улицы тѣ, въ самы тѣ храмове, раздавало са еченье то на чука, ввредѣ са лѣялъ металлъ, ввредѣ са вършали дръводѣлски работы. Не достигало тетевы за лѣкове тѣ, — жены тѣ изрѣзали за тѣхъ косы тѣ си. Цѣлы двѣ години Карѣагеняны тѣ отчаянно са упирали на Римля-